

V městské knihovně hořely svíčky za oběti holocaustu

SEDLČANY - V komunitním centru Lukáš, které je součástí městské knihovny, se v pondělí 26. ledna konal podvečer hudby, zamyšlení a sdílení k uctění památky holocaustu. Program, který dostal název „Vzpomínáme s očima otevřenými“, uvedla Iva Fišerová z Vojkova.

„Vytvořili jsme zde společností malé, nicméně jeho chrámem je svět.“ řekla v úvodu podvečera lektorka. „Sešli jsme se, abychom objali veškeré lidstvo. Každý život je posvátný. Každý je dítětem stvořeným mimo všechny překážky, které jsme mezi sebou vztyčili. A nám náleží uzdravovat a ulehčovat bolest ze zármutku. Jsme tu, abychom soucítili se všemi lidmi, se všemi národy, a aby tak síla, která v nás je a která je pozitivní, mohla osvobodit svět a našim prostřednictvím jej naplnit mírem.“

Iva Fišerová ve svém zamyšlení dále uvedla, že účastníci podvečerního sdílení se sešli hlavně proto, aby se spojili se všemi lidmi na světě, kteří v těchto dnech vzpomínají na oběti holocaustu. Rovněž vysvětlila, co toto hrůzné slovo znamená. V letech 1933 - 1945 se jed-

Iva Fišerová (na snímku) vybídla přítomné k zapálení svíčky na památku konkrétní osoby, kterou znali a která holocaustem utrpěla.

nalo o masové vyvražďování Židů a dalších skupin, které nacistický režim nenáviděl. Holocaust se vyznačoval vzrůstající barbarizací metod na územích, která byla pod německým vedením. Vyvrcholil konečným zamýšleným řešením Adolfa Hitlera - vyhubit evropské Židy. Iva Fišerová se zmínila především o pogromu v roce 1938, který je znám pod názvem Křišťálo-

vá noc. Následně byli Židé ve vzrůstající míře převáženi do koncentračních táborů, a jak se za 2. světové války německá armáda posouvala směrem na východ do Polska, na Balkán a do Sovětského svazu, SS komanda smrti zabíjela Židy, Romy a mnohé Slováky. Na konci 2. světové války dosáhl počet zavražděných Židů čísla zhruba 5 700 000.

„V roce 2006 poprvé lidé na celém světě uctili oběti holocaustu,“ uvedla Iva Fišerová. „Všechna čísla, jakkoliv jsou tragická, všechny reportáže, třebaže věrohodné, a všechny slzy, ačkoliv upřímné, nemohou být dostatečné. Holocaust je příliš velkou tragédií a nemůže být ničím vyvážen. Nikdy si nedovedeme plně představit rozsah hrůz, kterými oběti prošly a nikdy se nedokážeme plně vžít do utrpení jednotlivého člověka, jenž byl holocaustem postižen.“

Právě pro nezměrnost, která se k holocaustu váže, se stal největším barbarstvím, jehož byl člověk proti člověku schopen plánovat a páchat. Jedná se o hrozný dědictví, a proto nesmí být oběti zapomenuty. Nejenom z důvodu přirozené úcty k jejich nekonečnému utrpení a jejich památce. Základem existence každého zdravého lidského společenství je totiž udržovat součinnost mrtvých a živých. Dalším důvodem je živé varování, že zlu musíme čelit v každé době, a to hned v jeho zárodku.“

V závěru podvečera Iva Fišerová vybídla přítomné k zapálení svíčky na památku konkrétní osoby, kterou znali a která holocaustem utrpěla. Součástí programu bylo také hudební vystoupení, o němž se postarali učitelé ZUŠ Stanislav Drozd, Karel Hoření a žákyně Kristýna Weigertová s Hanou Procházkovou. David Myslikovjan

Součástí programu bylo také hudební vystoupení, o němž se postarali učitelé ZUŠ Stanislav Drozd (vpravo), Karel Hoření (na snímku) a dvě žákyně. Snímky: David Myslikovjan

Čas utíká, ale po vás obou se nám všem stále stýská.

Dne 2. prosince 2008 uplynulo 14 let od úmrtí pana Josefa Míky z Hrabří u Sedlčan a 2. února 2009 to bylo 25 let, kdy nás po těžké nemoci ve věku 9 let opustila jeho dcera Pavlínka.

Kdo jste je znali a měli rádi, vzpomeňte s námi.

Zarmoucená rodina Míkova, Šťastných a Hlouškova.